

ROZŁĄCZAJĄCY (1) *part praes act*

N sg m rozłączający.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Powodujący rozdzielenie; disiunctivus Mącz, Cn:

W przeciwstawieniu: »rozłączający ... złączający«: Disiunctivus, Rozłączający. Cuius contrarium est Coniunctivus, Słączający. Mącz 178b.

Cf **ROZŁĘCZAĆ**